

ארצות הברית

הצירטה העוקצנית

ארצות הברית זקוקה לפועלים. אך לא קל היה לפועלים להגיע לארצות הברית. כי לפני דור נתקבל חוק הקובע כי הכניסה לארצות הברית חייבת להתאים להרכב הנוכחי של האוכלוסיה שם. לפי אותו חוק, ניתנה "מיכסה" של רש" יונות הכניסה לכל ארץ. המיכסות הגדולות ניתנו לארצות שמהן באו גם בעבר מהגרים רבים לארצות הברית. למעשה הגביל חוק זה את זכות הכניסה בעיקר לבני ארצות "הצירעה". השם האנגלי של הצירעה ("ואספ") הורכב מראשי התיבות של המילים "לבנים" — אנגלו-סאכסים — פרוטסטנטים. כלומר: בריטים, סקאנדינבים, גרמנים וכו'.

שני זכוכים. לאחרונה נעשה ניסיון נמרץ להמיר חוק זה בחדש. הנשיא ג'ונסון, שהוא "צירעה", המשיך בקו של הנשיא קנדי, שהיה איריקאטולי. קו זה מבקש לבטל את המיכסות, להעניק זכות הכניסה לכל דורשיה ללא הבדל דת וגזע, בהתאם לכשרונות. בכך מנסה ג'ונסון להרוג שני זכוכים בבת אחת:

● להפריך את הטענה כי ארצות הברית היא מדינה גזענית. טענה זו מוזיקה לאמריקאית בזירה הבינלאומית, בייחוד באפריקה ובאסיה.

● לאפשר את כניסתם של פועלים מקצועיים, ובעלי כשרונות אחרים הדרושים למשק האמריקאי, שאינם באים במספר מספיק מארצות הצירעה.

למה חבשים? היה ברור כי הצעת החוק החדשה לא תתקבל ללא קרב. קרא הסנטור סאם ארווין צאצאם של מעבידי עובדים אנגלו-סאכסיים: "הלבנים האנגלו-סאכסיים הם שהפכו את אמריקה לארץ גדולה! האם ניתן מעמד שווה לעולים מתי בשל, למשל, כמו לעולים מאנגליה ומהולנד? מה עשו החבשים למען אמריקה?"

יעקוב יעבץ היהודי קפץ ממקומו: "לא אעבור בשתיקה על טענה זו!" צעק. אני בן של מהגרים. אמי באה מאותו חלק של האימפריה התורכית, שהוא כיום ארץ-יש"אל. אני בא מארץ שהיתה שייכת אז לממלכה האוסטרו-הונגרית (גאליציה). דם רב וזיעה רבה נתרמו לבנין ארץ זו עלידי עולים ממזרח אירופה, מאיטליה ומארצות אחרות!"

קרוב לוודאי כי לא הנימוקים הרגשיים יכריעו בסופו של דבר את הכף, אלא הצרכים הכלכליים. אם כן, תקלוט ארצות הברית להבא 166 אלף עולים חדשים בשנה, מכל הארצות — ולא דווקא מארצות הצירעה.

כוחות השחור

"נשמור עליו, כאילו היה הנשיא ג'ונסון!" הכריז ראש מישטרת שיקאגו. האיש המוגן הוא אליהו מוחמד, מנהיגם של מאה (או מאתיים) אלף מוסלמים שחורים — הגוף הגזעני השחור הטוען כי הכושים הם גזע עליון, וכי עליהם להקים מדינה נפרדת משלהם באחד מחלקי ארצות הברית.

כמה ימים לפני כן הרגו שליחיו של מוחמד את תלמידו-לשעבר — מאלקולם ליטל, שקרא לעצמו מאלקולם אכס. הם קטלו אותו ביריית באמצע אסיפה המונית. מאז פשטו חסידים של אכס ברחבי ארצות הברית, כדי להרוג את ראשי המוסלמים ולהצית את מועדונייהם.

משורה ישחרר רק המוות. הפרשה כולה דומה לפארודיה עגומה של המאבק בין אצ"ל ולחיי בשנת 1940, שגם הוא עלול היה בנקל להפוך למלחמת אחים עקוב בהימדם.

המוסלמים השחורים הוא האירגון הפורש הראשון מן הציבור הכושי. הם מורדים ב"מוסדות הלאומיים" של הכושים, הנכנעים ללבנים. הם מוכנים לאהוז באמצעי אלימות, (המשך בעמוד 24)

* חברי אירגון המוסלמים השחורים נוהגים לשנות את שם משפחתם הקודם, לקרוא לעצמם אכס ("אלמוני") ולשנות את שמותיהם הפרטיים לשמות מוסלמיים (כמו מוחמד, אמיר וכו'). הסיבה: השמות הקודמים באו בירושה מתקופת העבדות, ומקורם בשמות האדונים הלבנים.

5000 לירות במזומן

*

טיסה לאירופה וחזרה במטוס חברת "סבנה"

*

מקלט טלוויזיה "נורמנדה"

*

פרסים אלה ואחרים, בשווי אלפי לירות יחולקו בין משתתפי

תחרות התשבצים של מוסף הארץ

פרטים מלאים והתשבץ הראשון יתפרסמו בגליון הבא של

